

LA COLUMNA DE FOC - LA COLUMNA DE FOC - LA COLUMNA DE FOC

EL DECRET DE BILINGÜISME NO ES MOTIU DE PREOCUPACIO

Ara que estam en plena efervescència dels Cursos d'Estiu de Català, pensava deixar descansar els meus possibles lectors de La Columna de Foc durant tres setmanes. Però les reaccions que la publicació del projecte de "decret de bilingüisme" m'han fet caure una vegada més en la temptació de comentar les manifestacions públiques sobre el tema.

En primer lloc, s'han de remarcar les reaccions altament positives de tota la premsa mallorquina, expressades en articles editorials en els quals es proclama l'absoluta necessitat de la introducció de la nostra llengua en els plans d'ensenyament, per tal d'emprendre el camí de la normalització lingüística cultural.

D'altra banda, s'han manifestat clarament reaccions de signe contrari, (però cap que mereixi el qualificatiu d'"extremista" — i esperem que no se n'arribin a produir): les de la gent que considera el projecte com a insuficient, i les que parlen d'un clima d'intel·lectualitat i preocupació per si tal projecte pot resultar excessiu.

Crec sincerament que els

recels d'una i l'altra casta són immotivats. Com a "primera passa" cap a la normalització — i aquest és el caràcter de la nota de la Conselleria de Cultura li dona —, es suficient en aquests moments, a condició que tinguem prou iniciativa per aprofitar-lo des d'ara. Tres hores setmanals d'ensenyament formal de la llengua a tots els nivells, poden bastar per alfabetitzar tota la població escolar i per afavorir uns hàbits de lectura en la llengua pròpia, proporcionant als al·lots lectures abundants capaces d'interessar-los. Si es fa així, el panorama cultural del nostre jovent pot canviar radicalment (i de passada farà canviar també el de molta gent gran).

Crec també que els qui tenen por que el decret resulti excessiu haurien de calmar ràpidament els seus recels:

En primer lloc hem de distingir clarament entre l'ensenyament DEL català i l'ensenyament EN català: sembla que hi ha gent que confon les dues coses.

Allò que el decret estableix — o establirà quan estigui aprovat — és l'ensenyament DEL

català amb caràcter general, a tots els nivells. Aquest ensenyament s'haurà de fer amb mètodes i tècniques diferents per als mallorquins i per als castellans, però això són problemes tècnics que els ensenyants han de resoldre, amb l'ajuda de la inspecció d'ensenyament i de la Conselleria de Cultura. Tres hores setmanals d'ensenyança DE llengua poden bastar per obtenir bons resultats. I l'únic problema que es presenta als centres docents és de tenir professorat capaç de donar amb eficiència aquestes classes DE llengua.

L'ensenyament EN català és una qüestió totalment diferent. Seria un disbarat voler-lo implantar ara amb caràcter general (fins i tot si hi hagués una exigència col·lectiva forta en aquest sentit, i evidentment no hi és). La majoria de mestres i llicenciats no estan en condicions de posar-se a ensenyar la seva matèria EN català: necessiten un període de formació; tampoc no hi ha prou material didàctic de les diferents matèries publicat en la nostra llengua; els qui comencin ara, faran un treball experimental valuosíssim que exigirà vocació i aptituds. Per això és necessari que l'ensenyament EN català sigui limitat de moment a professors i alumnes que ho desitgin sincerament i estiguin disposats a sacrificar-se per obtenir bons resultats, i que la seva feina sigui seguida amb gran interès per les entitats responsables del Ministeri (essencialment, la inspecció tècnica d'ensenyament) i de l'organisme autonòmic.

Que tothom quedi tranquil: ningú serà obligat a impartir o a rebre ensenyament EN català, i els qui vulguin fer-ho rebran prou ajuda tècnica i informaran a bastament dels resultats de la seva feina perquè els alumnes "pioners de l'ensenyament en català" obtenguin una formació almenys tan bona (i esperem que ho sigui més) com la dels que estudiïn castellà.

Es possible i necessari començar des d'ara mateix l'ensenyament del català, i ho haurien de fer tots els centres sense cap excepció.

Es possible, però no necessari, fer (o seguir fent) l'ensenyament EN català, però només ho han de fer els qui realment en tenen ganes i en són capaços, i la seva feina ha d'esser seguida i aprofitada pels organismes administratius de l'Educació.

Si ho fem així des del mes de setembre d'enguany, en molt poc temps desapareixeran tots els recels, i el nostre poble comprendrà ràpidament que ha entrat en una etapa decisiva de la seva vida col·lectiva.

AINA MOLL

ELS CURSOS D'ESTIU DE CATALA A MALLORCA

Dilluns passat, dia 25, van començar a la Porciúncula els segons Cursos de Català a Mallorca, sota l'organització de la Càtedra "Ramon Llull" de la Universitat de Barcelona i l'Estudi General Lull·lià. Un bon nombre d'estudiants procedents d'arreu dels Països Catalans (les diverses Illes, en especial, i també del País Valencià, el Principat de Catalunya i la Catalunya Nord) s'hi apleguen per a seguir uns cursos d'alt nivell acadèmic i científic sobre la nostra història, la nostra llengua i la nostra literatura. No cal dir que aquest alt nivell dels cursos s'aconsegueix mercès a la solvència i preparació del professorat que hi imparteix classes, entre el qual hom pot trobar noms cabdals dels estudis filològics de la nostra terra: Francesc de Borja Moll, Antoni Badia i Margarit, Martí de Riquer i tot un llarg i amplíssim etcètera de noms i cognoms reconeguts en la seva especialitat.

Però el motiu primari d'aquestes ratlles no és el fer una puntual crònica de tot el que succeeix a la Porciúncula. Voldria, si més no, dibuixar alguns trets que ultrapassin el fenomen merament acadèmic. En aquest sentit, podríem començar per donar resposta a una pregunta que ens va fer l'amic, i que em perdoni si gossonomenar-lo així, Josep Ma. Llompart: per què hem tornat, enguany, a la Porciúncula?

Doncs bé, si nosaltres, qui signa això i d'altres companys, hem sortit del Camp de Tarragona i hem travessat aquest Mediterrani ha estat per ben diverses i diferents raons. En primer lloc, caldria insistir en el fet intrínsec dels cursos i la seva alçada i importància, especialment pel que fa a les comunicacions de professors i intel·lectuals que, per raó del seu treball o la seva residència, allunyada de la nostra regió concreta, no podem escoltar ni fruit la resta de l'any. En segon lloc, i com a factor prou rellevant, hi ha la convivència i intercomunicació amb companys de totes les terres del domini lingüístic de la llengua catalana, això que hom s'ha entestat en anomenar els Països Catalans. Una convivència que assegura, i per la via més important, la pràctica, la unitat nacional d'aquests Països Catalans; una unitat que sabem per teoria i per convicció. En efecte, el poder parlar, ben especialment, pel nombre d'assistents també, amb valencians, rossellonesos i companys d'altres comarques del Principat, referma, en escriure, el que s'hagi pogut intuir o llegir. Tanmateix, aquesta convivència dels diferents dialectes de la nostra llengua comuna potencia la seva mútua coneixença i la seguretat que, a la llarga, serà impossible qualse-

vol centralisme dels uns contra els altres. En tercer lloc, pel que fa a les raons del nostre retorn a Mallorca, hem d'assenyalar, i si no ho fes cauria en la hipòtesis, l'època en què es fan aquests cursos: l'estiu. Una època de vacances, almenys sobre el paper, d'ensenyants i ensenyats, docents i discentos. No hi ha dubte que l'alumnat i el professorat provinent del continent ve a la Porciúncula atret, en un tant per cent diferent segons els casos, pel sol, la sorra i l'aigua de S'Arenal i de totes les platges i les cales d'aquesta Illa. Es tracta, consegüentment, de fer cultura i turisme al mateix temps. Una possibilitat que ha d'atreure, i atreu, molta gent.

Aquesta última característica comporta, de retruc, que l'alumnat estigui ben predisposat a rebre les classes. Així no ens ha d'estranyar que un company nostre, que és dels qui ja va venir l'estiu passat,

exclamés, en finalitzar el curs a la seva Facultat respectiva, valorant una cosa i l'altra: "Vaig aprendre més a Mallorca en dues setmanes que tot un any aquí! No sé si això és del tot cert o no, però ja indica l'alt grau d'aquests Cursos d'Estiu de Català a Mallorca i l'interès que desperta a tots els que desvetllen la seva ment per les coses de la nostra cultura i, particularment, de la nostra filologia.

Només em resta dir que jo tornaré, sempre que pugui, a la Porciúncula: per ampliar i renovar estudis amb els millors especialistes en cada matèria, conviure i xerrar amb germans de tots els benivolguts Països Catalans i fruit, s'ha de fer de tot, del meravellós clima i dels paisatges d'aquesta illa, encara que això darrer s'assembla d'allò més a un tòpic no massa nostrat.

JOSEP BARGALLO

SOLUCIONS A LES ENDEVINALLES DE DISSABTE PASSAT

- 11.— La mà.
- 12.— La lletra "a".
- 13.— El vi.
- 14.— Un plat amb viandes a la taula.
- 15.— d'(ON SO) u, (REN) egar, ama(GAT)s

MINISTERIO DE AGRICULTURA

Organizada por la

DIRECCION GENERAL DE LA PRODUCCION AGRARIA

VIII DEMOSTRACION INTERNACIONAL DE RECOLECCION MECANIZADA DE PATATA

en la Provincia de BALEARES

SITUACION DE LA FINCA

LUGAR DE LAS PRUEBAS:

Finca «S'ESTALO»

Término Municipal de:

BINISALEM (Mallorca)

5 DE JULIO DE 1979

De 9.30 de la mañana a 13.30 de la tarde

PARTICIPARAN en estas pruebas los más modernos equipos para Recolección Mecanizada de PATATA.

DEPARTAMENTO DE AGRICULTURA Y PESQUERA DE ESPAÑA

DISCOTECA

Caño Sotelo, 79 - El Terreno
CADA TARDE A PARTIR DE LAS
6:30, GALA JUVENIL, A LAS 10:30
DE LA NOCHE "EL OTRO AMBIENTE"
HASTA ALTAS HORAS
DE LA MADRUGADA

ESCUELA DE PINTURA J. TORRENTS LLADO

DIBUJO
PINTURA
HISTORIA DEL ARTE
INICIACION A LA MUSICA
CURSILLO DE VERANO

INFORMACION:
PALACIO VERI, C/ TOLS Y MAROTO
DE 16 A 20 HORAS. TEL: 22 28 01

